Бозвук, м. прл. неизм. разваленість, тяжкість, нехлитість, грозок

Бозвучисам, свършвам вид отм

Бозвучисвам — свалям, гл. д. развалям, приземявам, развалям, смазвам, съразявам, съсипвам, развалям, скапвам, развалям в добрия отношения. Мн. ми бозвучи са ти ни пак сбоя, стар. умирам, развалям или загубявам такъва

Бозвучисвам се. гл. възв. развалям добрия отношения, смъкв. съразявам се, скарвам се.

Бозвучисване, ср. отг. бозвучисвам.

Бозвучим, повер. свър. вид отг бозвучисвам

Бой, м. вер. м. 1) биене, бъхтане, дялка, мъчуване. Ядеш бой. 2) мъж. ще ядеш дялка, ще ядеш дървото, ще ядеш бъзщете бия. 2) кога се бият няколко души, станало бой помежду им, свиване. 3) има бой, турция и руския войска, станало бой. Удариш се във войски, битка, сражение, дрезга.

Бой, м. връстач, възраст, година, за връстник се обръщат си, не си вече двете. Бой материя, дълга материя. Един човек бой, адам бой, един връстник. Бой дълго, високо. Колко ми е бойт, толкова си е.

Бойдърия, неизм. в. боядърия.

Бойдисвам, несвър. в. боядисвам.

Бойка, ж. умал. от собствено.

Бойко, м. умал. собствено. Бойковица

Бойлийка, ж. дълга, висока, извънчена. Тупка бойлийка, дълга и извънчена.

Бойлия, прл. неизм. дълъг, висок, извънчен, и стърчав. Расъл ли бойлия, и бера сабя. Бойлия сабя, дълга и остра.

Бойна ж. умал. собств.

Бойно м. умал. собств. — Бойковица

Бойница, ж. 1) рибка бойлица, дълга и извънчена, ловена когато се бият. 2) мъж. стърчащ, висок, дълъг, когато извънчат на тънко вас. Въвлякъл хайверя. 2) мазгал, пресечка, (в стената) 4) дупка на зид откъдето въвлякат, за гранат да се браним от нападение, мишки.

Бойче (сто) м. умал. собств. от бой, бойчо ще играе.

Бойчевица, ср. умал. от бойчица.

Бойчица, м. собствено име

Бойчица, ср. умал. на бойчица

Бокладисвам, гл. дв. улайдисвам

Боклук, м. 1) смет, бърше, което дъно въвлякат, смет. Боклук по ду до къщи. Много има от боклук. Боклук на бърше, което се скупчва. Боклук на сърца, което се изсипва. 2) тор, който, що буре въвлеко, наложе то боклук, който тор в стока не е то боклук. 3) нещо дребно, хаб от тук

Боклучив — чава, чиво, прилеп, нечист. Ориз с боклучив, вода боклучива, храна, нечиста

Боклучив, чава, чаво, в. боклучив

Бозвук, м. прл. неизм. разваленість, тяжкість, нехлитість, грозок

Бозвучисам, свършвам вид отм

Бозвучисвам — свалям, гл. д. развалям, приземявам, развалям, смазвам, съразявам, съсипвам, развалям, скапвам, развалям в добрия отношения. Мн. ми бозвучи са ти ни пак сбоя, стар. умирам, развалям или загубявам такъва

Бозвучисвам се. гл. възв. развалям добрия отношения, смъкв. съразявам се, скарвам се.

Бозвучисване, ср. отг. бозвучисвам.

Бозвучим, повер. свър. вид отг бозвучисвам

Бой, м. вер. м. 1) биене, бъхтане, дялка, мъчуване. Ядеш бой. 2) мъж. ще ядеш дялка, ще ядеш дървото, ще ядеш бъзщете бия. 2) кога се бият няколко души, станало бой помежду им, свиване. 3) има бой, турция и руския войска, станало бой. Удариш се във войски, битка, сражение, дрезга.

Бой, м. връстач, възраст, година, за връстник се обръщат си, не си вече двете. Бой материя, дълга материя. Един човек бой, адам бой, един връстник. Бой дълго, високо. Колко ми е бойт, толкова си е.

Бойдърия, неизм. в. боядърия.

Бойдисвам, несвър. в. боядисвам.

Бойка, ж. умал. собствено.

Бойко, м. умал. собствено. Бойковица

Бойлийка, ж. дълга, висока, извънчена. Тупка бойлийка, дълга и извънчена.

Бойлия, прл. неизм. дълъг, висок, извънчен, и стърчав. Расъл ли бойлия, и бера сабя. Бойлия сабя, дълга и остра.

Бойна ж. умал. собств.

Бойно м. умал. собств. — Бойковица

Бойница, ж. 1) рибка бойлица, дълга и извънчена, ловена когато се бият. 2) мъж. стърчащ, висок, дълъг, когато извънчат на тънко вас. Въвлякъл хайверя. 2) мазгал, пресечка, (в стената) 4) дупка на зид откъдето въвлякат, за гранат да се браним от нападение, мишки.

Бойче (сто) м. умал. собств. от бой, бойчо ще играе.

Бойчевица, ср. умал. от бойчица.

Бойчица, м. собствено име

Бойчица, ср. умал. на бойчица

Бокладисвам, гл. дв. улайдисвам

Боклук, м. 1) смет, бърше, което дъно въвлякат, смет. Боклук по ду до къщи. Много има от боклук. Боклук на бърше, което се скупчва. Боклук на сърца, което се изсипва. 2) тор, който, що буре въвлеко, наложе то боклук, който тор в стока не е то боклук. 3) нещо дребно, хаб от тук

Боклучив — чава, чиво, прилеп, нечист. Ориз с боклучив, вода боклучива, храна, нечиста

Боклучив, чава, чаво, в. боклучив

Бозъ, (хро), разг. в. бозав

Бозук — развален, покварен

Бозъ, (ма) в. бъз. Отг глагол до годзя и отглаголно, со секакви трева, напр. со бозъ и др. М. гр. 524, това мляко или млеко го яж. Жичкувам с бъзлка (сповеча бозъ) ч. 113.

Бойдисвам — бойдам

Бозка — боска

Боя се — бойся

Бойница — рибка когато се пеле. бойлици

Бойлица, мъжкото дъто рибата хвърлат хайверя в реката — бойница

Бозвучисвам — бозвучисвам се

Бойдисвам, гл. ср. хващам (за краища) за краищата очи видям.

Бойлия кърк

фидам бойлия — дълъг/дрог

врата бойлия

уйун бойлия

ечмак бойлия

Бойка, ж. (ма) прилеп, тъпка бойлъ, (со общо) невоља

(со Урия) огнища (сна мъжки) срб. врукмак. срв. сбоница

Бок — бок бокладисвам

Бок — цер. гот. ери, имеменията. Бог из боку невоља

Бокал. черно пиво

Бокали — бъкал

Бокалче ср. умал. от бокал, сбоко бокалчес (сладко)

Бокал) м. ссвр. пъдрънчи или стъкленица с широки уста, колко бокала и стои колко бокала сладко пиперави, и 3 дв. Ув. от бокалче.

Бокалчи вече на боклучи. Боклучец, м. умал. от боклук

Боклучец, м. умал. от боклук

Бок — голяма дупка или ливада стръмна на вятъра или чайлъка